

LİSANS DÜZEYİNDEKİ YETİŞKİN ÖĞRENCİLERİN PİYANO EĞİTİMİNDEKİ PEDAGOJİK SORUNLAR VE PSİKOLOJİK ETKENLER

PEDAGOGICAL PROBLEMS AND PSYCHOLOGICAL FACTORS IN PIANO TEACHING OF UNDERGRADUATE ADULT STUDENTS

Bilgen ÖZCAN ÇOŞKUNSOY

Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Eğitim Fakültesi

ocoskunsoy@omu.edu.tr

ORCID: 0000-0001-9599-9774

Bahar GÜDEK

Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Eğitim Fakültesi

bahar_gudek@yahoo.com

ORCID: 0000-0002-1174-9549

Valeriya ÖZKAN

Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Devlet Konservatuarı

valeriya.ozkan@omu.edu.tr

ORCID: 0000-0001-7968-6065

ÖZ

Geliş Tarihi:

07.01.2023

Kabul Tarihi:

15.02.2023.

Yayın Tarihi:

31.03.2023

Anahtar Kelimeler

Piyano eğitimi,
Yetişkin müzik
eğitimi,
Yetişkin piyano
eğitimi,
Piyano pedagojisi.

Keywords

Piano education,
Adult music
education,
Adult piano
education,
Piano pedagogy,

Bu çalışmada; piyano eğitimindeki yetişkin öğrencilerin özellikleri dikkate alınarak; mesleki anlamda başlangıç piyano eğitiminin yönetsel olarak teorik temellerinin, yetişkin öğrencilerin psikolojik özelliklerinin, pedagojik sorunlarının ve yetişkin öğrencilerin karşılaştıkları problemlerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Nitel veri analizi tekniklerinin kullanıldığı bu araştırma betimsel türdedir. Veriler çeşitli dokümanların incelenmesi yöntemiyle toplanmıştır. Yetişkin öğrencilere piyano öğretmek, yüksek yaratıcı sonuçlara ulaşmayı amaçlayan belirli teknikleri ve yöntemleri kullanarak eğitim sürecinin özel bir organizasyonunu öngörür. Yetişkin öğrencilerin psikofizyolojik özelliklerinin incelenmesi, çalışılan pedagojik süreç ile ilgili çocukların eğitimi arasındaki temel farkları belirlemeyi mümkün kılmıştır. Yetişkin öğrenciler için başlangıç piyano eğitiminin amaçlarının, hedeflerinin ve özelliklerinin analiziyle, bu sürecin kapsamlı bir şekilde organize edilmesinin, teorik ve metodolojik desteğin geliştirilmesinin önemli olduğu sonucuna varılmıştır.

ABSTRACT

In this study; Considering the characteristics of adult students in piano education; It is aimed to determine the methodologically theoretical foundations of professional piano education, the psychological characteristics of adult students, their pedagogical problems and the problems that adult students encounter. This is a descriptive research, in which qualitative data analysis techniques are used. The data was collected through the examination of various documents. Teaching piano to adult students presupposes a special organization of the educational process using certain techniques and methods aimed at achieving high creative results. The study of the psychophysiological characteristics of adult students made it possible to identify the main differences between the studied pedagogical process and the education of children in relation to it. With the analysis of the aims, objectives and features of initial piano education for adult learners, it was concluded that it is important to organize this process comprehensively and to develop theoretical and methodological support.

DOI: <https://doi.org/10.30783/nevsosbilen.1230768>

Atıf/Cite as: Özcan Coşkunsoy, B., Güdek, B., ve Özkan, V. (2023). Lisans düzeyindeki yetişkin öğrencilerin piyano eğitimindeki pedagojik sorunlar ve psikolojik etmenler. *Neşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi*, 13(1), 608-622.

Giriş

Çalgı eğitimi, mesleki müzik eğitiminin en önemli unsurlarından biridir. Bu eğitimin amacı, müziği meslek olarak seçen öğrencileri bilişsel, duyuşsal ve psikomotor yönlerini destekleyerek kendilerini enstrümanlarıyla ifade edebilecek teknik ve müzikal donanıma sahip bireyler yetiştirmektir (Üstün ve Özer 2020). Piyano eğitimi, mesleki müzik eğitiminin temel öğelerinden biridir. Bu çalgı, çok dengeli ve net tonlar vermesi, okunaklı parçalar yaratmak için gerekli olan yüksek ses düzeylerini sağlaması ve hemen ulaşılamayan müzikalitelere ortaya çıkarması açısından diğer çalgılardan kendini ayırır. Mesleki müzik eğitimi kapsamında, öğrenciler piyanoda eşlik, deşifre ve eseri transpoze etme, şarkıya akorları ile eşlik etme ve bunları destekleyici repertuar oluşturma becerilerine sahip olurlar. Bunlar mesleki müzik eğitimindeki piyano eğitimiyle ilişkili temel aktivitelerden sayılır. Bu bağlamda, mesleki müzik eğitimi için piyano eğitimi esastır, çünkü müziği öğrenmek bir tür dil öğrenmek gibidir. Piyano eğitimi müzikal düşünmeyi öğretir ve müziğin bütün parçalarının nasıl birbirleri ile ilişkili olduğunu kavramayı kolaylaştırır.

Müzik eğitiminde araç olarak kullanılmaya en uygun ve yararlı çalgının piyano olmasının başlıca nedenleri Say (1996), şu şekilde ifade etmektedir.

- Sabit perdeli olduğu için entonasyon zorluğu ve bozukluğu söz konusu değildir.
- Parmağın bastığı yerden (piyanonun akordu bozuk olmamak koşuluyla) doğru ses çıkmaktadır.
- Ses sınırları geniştir. Hem kadın (ya da çocuk), hem erkek ve hem çalgıların seslerini verebilen geniş ses yelpazesine sahiptir.
- Her türlü ajilite (çabukluk) mümkündür. Kısa değerlerde sesler kolayca çıkmaktadır.
- Armonik-polifonik karaktere sahiptir.
- Çoksesli kulak eğitimine en uygun çalgıdır.
- Armonik eşlik çalgısıdır
- Her çeşit çoksesli eserin redüksiyonu icra edilebilmektedir.
- Koral ve orkestral eserler çalınabilmektedir.
- Büyük eserlerin analizine elverişlidir. Edebiyatı zengindir

Piyano eğitimi, diğer çalgı eğitimlerinde olduğu gibi ciddi ve detaylı bir çalışma gerektirir. Bu eğitim sürecinde uygulanacak olan yöntemlerin tutarlı olması, geçerliliğin olması ve bununla birlikte uluslararası kabul görmesi gerekmektedir. Başlangıç olarak piyano methodları, postürü, oturuşu, el ve kol rahatlığını, sağ ve sol el koordinasyonunu ritimsel öğelerle öğretmeyi amaçlarken, sol anahtar ve fa anahtarının eş zamanlı çalınmasını, doğru ses üretmeyi en temel icracılık seviyesinde öğretmeyi hedefler. Temel düzeydeki bu alıştırmaları Parish (1997), kasların eğitimi olarak açıklar ve aynı zamanda her alıştırmaların kalıcı bir etkiye de sahip olduğunu belirtir.

Piyano öğretiminin kapsamlı bir çalışması olan piyano pedagojisi, yüksek öğretimde kabul gören bir akademik disiplin olarak ortaya çıkmış ve büyümeye devam etmiştir. Piyano pedagojisine olan bu ilgi, piyano pedagojisi dersleri ve dereceleri sunan üniversitelerin ve konservatuar müzik programlarının sayısının artmasıyla (Johnson, 2002; Grausam, 2005; Jacques, 2006), sürekli gelişime açık hale gelmiştir.

Günümüz pedagojik anlayıştaki genel yaklaşım, başlangıç piyano eğitiminin bilimsel bir süreç olduğu ve bu süreçte bilimsel yöntemlerden yararlanılması gerektiği üzerinedir. Piyano pedagojisine yönelik bazı sorular piyano eğitimi kapsamında incelenmiş birçok araştırmaya konu olmuştur Bu soruların bazıları ise, piyano pedagojisi;

- Müfredatla mı ilgilidir?
- Piyano öğretmeni yeterliliği veya hazırlığıyla mı ilgilidir?
- Piyanistlik özellikleri ve repertuarla mı ilgilidir?
- Piyanistlerin eğitim süreci ve sorunları ile mi ilgilidir?
- Piyano metod kitaplarıyla mı ilgilidir?

- Öğretim teknikleri hakkında mıdır?

Yetişkin piyano öğrencilerine yönelik araştırmalar 1980'lerden beri istikrarlı bir şekilde artmaktadır (Bowles, 2010; Jutras 2006). Bugüne kadar yapılan çalışmalardan bazıları, öğrencilerin demografisini, öğrenme motivasyonlarını ve piyano eğitiminden elde edilen, algılanan faydaları anlamaya çalışmıştır. Kıvrak (2003), müzik eğitimi zayıf olan öğrencilerin, müzik gelişimi yeterli düzeyde olmadığından, piyano gibi zor bir çalgının öğrenme sürecini daha zor benimseyeceklerini, bir çalgının evrensel teknikleriyle öğrenilmesinin oldukça zorlu ve uzun bir süreç aldığını belirtir. Ayrıca, hiçbir çalgı için on sekiz yaş üstü başlayarak kısa bir eğitimle, evrensel sanat platformuna taşınabilecek bir icraat gerçekleştirilmesinin beklenmemesi gerektiğini önerir. Bununla birlikte, günümüz lisans düzeyi mesleki müzik eğitimi veren okullarda, piyano eğitimi programları da farklılıklar göstermektedir. Aynı zamanda, oluşturulan metodlar ve repertuarlar da farklıdır. Akbulut'a (2012) göre, müzik eğitimi anabilim dalı programlarında öğrencilerin etüt, sonat, konçerto ve okul müzik eğitiminde kullanılacak yapıtları belirli bir düzeyde seslendirebilecek seviyeye gelmeleri hedeflenmektedir. Bu ise öğrenim sürecinin iyi planlanması ve programlanması ile mümkün olacaktır.

Yetişkin piyano eğitimi sürecinde öğrencilerin piyano çalma performanslarını olumlu ya da olumsuz etkileyen birçok faktör bulunabilir. Bu faktörler, öğrenme çıktılarında belirleyici bir etkiye sahiptir. Araştırmada, piyano eğitimindeki yetişkin öğrencilerin özellikleri dikkate alınarak; mesleki anlamda başlangıç piyano eğitiminin yönetsel olarak teorik temellerinin, yetişkin öğrencilerin psikolojik özelliklerinin, pedagojik sorunlarının ve yetişkin öğrencilerin karşılaşmış oldukları problemlerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu bağlamda çalışmada ele alınan konunun kapsamlıca ortaya konması açısından betimsel tarama yöntemi kullanılmıştır.

Piyano Eğitimi

Piyano öğretimi, dünya çapında milyonlarca piyano öğrencisini ve piyano öğretmenini, çeşitli piyano pedagojik materyallerini ve müzik repertuarlarını içeren kapsamlı, geniş bir girişimdir. Piyano methoduna yönelik metodolojik ve pedagojik yaklaşımları içeren en eski yöntemlerden biri İspanya'da ortaya çıkmıştır. Thomas de Santa Maria adlı bir keşiş, 16 yıllık çalışmanın ardından 1565 yılında "Arte de Tanor Fantasia" adlı bir yöntemi sunmuştur. 400 sayfalık kitapta iyi çalışmanın sekiz önemli özelliği şu şekilde anlatılmaktadır.

- Doğru ritimde çalmak
- Doğru el pozisyonu
- Piyanoda doğru oturma pozisyonu
- Net ve kesin bir yorumla çalmak
- Daha hızlı ve daha yavaş pasajlarla rahat çalmak
- Doğru parmakla çalmak
- Dinleyicilerin beğenisini göz önünde bulundurarak çalmak
- Eseri müzikal özelliklerine uygun yorumlamak (Barsamyan, 2019).

16. yüzyılda klavyeli çalgıların gelişme göstermeye başlamasıyla, bu çalgıların eğitimine olan ihtiyaç da belirgin hale gelmiştir. Avrupa'da, özellikle İspanya, Almanya, İtalya ve Fransa gibi ülkelerde, teorik ve pratik konuları öğretmeye başlayan ilk öğretmenler görülmeye başlanmıştır. Bunların yazdıkları metot kitapları, piyano eğitimi tarihindeki ilk örnekleri oluşturmaktadır (Böhmova, 1973, aktaran Gültek, 2004).

Genel olarak çalgı eğitiminde öğrenci, öğretilen çalgının tekniksel özelliklerini ve yapısını tanımak zorundadır. Çalgı eğitiminde temelde öğretmen, "proaktif" rol yerine "tepkisel" bir rol üstlenmekle ve öncelikle "hataları yakalamakla" (Yarbrough ve Price, 1989), "hataları düzeltmekle" (Jorgensen, 1986) ilgilenmektedir. Piyano derslerinin genel hedefleri, öğrencinin doğru nota ve doğru ritimle çalmayı öğrenmesi, görme, algılama ve beyni ile parmakları arasında koordinasyon kurabilme becerisini sağlamasıdır. Bu hedeflerin yanı sıra dikey olarak nota

okuma, çok sesli duyma yeteneğini geliştirme, eşlik etme, analiz, müzikalite ve dinamikleri uygulama, müzik edebiyatını tanıma ve dönemsel özelliklere göre yorumlama becerilerini de kapsamaktadır. Bu bağlamda bilişsel, duyuşsal ve psiko-motor davranışları geliştirmek, piyano eğitiminin genel çerçevesindedir. Her piyano çalışmasının başlangıcında sistemli olarak yapılan teknik egzersizler, eser ve etüt çalışmalarını önemli ölçüde kolaylaştırarak daha kısa sürede istenilen düzeye ulaşmayı sağlamaktadır (Ekinci, 2004). Teknik gelişmenin en destekleyici yardımcıları rutin gam, arpej, etüt ve egzersizleri kapsayan çalışmalardır (Demirova, 2008).

Fenmen'e (1947) göre piyano başlangıç seviyelerinde öncelikle,

- Her parmağın kendi başına serbest olma durumu,
- Başparmak hareketleri,
- Parmak hareketlerine bağlı olan dizi, arpej, süsleme, tekrar eden notalar, çift notalar gibi figürlerin kullanımı, şeklindedir (Fenmen, 1947, s. 53-57).

Piyano, bir eğitim aracı olarak müzik eğitimi sürecinin temelinde yer alır. Ayrıca, müzikteki diğer alan dersleri olan müziksel işleme okuma ve yazma dersi, ses eğitimi dersi, koro dersi, armoni, kontrpuan ve eşlik derslerinin eğitiminde de kullanılmaktadır. Bu yönleriyle piyano, müzik eğitiminin temelini oluşturur. Gökbudak (2013), mesleki müzik eğitimi içerisindeki öneminden bahsederken, Bağçeci (2005), müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda büyük ölçüde etkili bir eğitim aracı, kısmen de eğitim alanı olduğunu belirtir. Müzik öğretmeni yetiştirme programlarında, müzik öğretmeni adayları, mesleki olarak, donanımlı olabilmek bakımından eşlik yapabilme davranışlarını kazanmalıdır.

Bireyler eşlik yapabilme becerisini, piyano derslerinde sistemli şekilde öğrendikleri, doğru ritimde nota okuma, çalma ve yorumlama becerilerini kazanarak elde edebilir. Müzik öğretmenliği eğitiminde piyano öğretiminin bir kolu olan eşlik (Korrepitasyon) eğitimi, birçok ülkedeki mesleki müzik eğitimi veren kurumlarda önemli bir yere sahiptir. Korrepitasyon eğitimi ile öğrenci, birlikte çalma becerisini geliştirir. Bir enstrümana ya da sese eşlik etmek, uyumlu olmayı, homojenliği, dinamiği ve müzikal ifadeyi gerçekleştirmeyi sağlar ve geliştirir. Demirtaş (2011), müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda uygulanan lisans öğretim programında bulunan "Eşlik Çalma" dersinin, ilköğretim okullarındaki müzik dersleri için bir köprü görevi gördüğünü, armoniyi iyi bilen, asgari düzeyde piyano tekniğine sahip bir öğrenciye, doğru eşlik teknikleri gösterilerek, bu konuda iyi eğitim almasının, donanımlı öğretmen adaylarının doğmasına olanak sağlayabileceğini belirtirken, Bobetsky (2004), müzik öğretmenleri için işlevsel piyano becerilerine sahip olmanın öneminden bahseder; ses genişliği de göz önünde alındığında, müzik öğretmenleri için piyano yeterliliği çok önemli bir araçtır.

Piyano Eğitiminde Pedagojik Sorunlara Yaklaşım

Piyano eğitiminde öğrencilerin, bireysel farklılıkları, ve özelliklerinden ötürü, doğal olarak gereksinimlerinin niteliği de değişken olacaktır (Karakelle, 2013). Bu değişkenliklere bağlı olarak, bireylerin, uygun öğrenme ortamlarında ve doğru yapılandırılmış pedagojik basamaklar ile eğitim sürecine dahil edilmesi oldukça önemlidir. Lennon (1996), piyano öğretmenlerinin uygulamalarını, hem müzikal hem de pedagojik terimlerle tanımlayan bir dille yapması gerektiğini belirtmektedir. Ayrıca, piyano öğretiminin, hem içeriğine hem de sürecine bütünlük bir şekilde odaklanan ve konunun doğasını olumsuzlamak yerine, çözüm önerileri ortaya koyan bir pedagojik söylemin önemine vurgu yapmaktadır.

Mesleki müzik eğitimi programları temel düzeyde bir müzik bilgisi ile öğrenci alımı yapmaktadır. Adayların bir kısmının bu yeterlilikte olmaması, ya da istenilen temel düzeyin programda yer alan müfredatı karşılayacak nitelikte olmaması, bireylerin lisans eğitimleri boyunca olumsuzluklara neden olabilmektedir. Özellikle, çalgı eğitimi, solfej eğitimi, ses eğitimi gibi hem yetenek hem de hakimiyet gerektiren derslerde öğrencilerin müzikal geçmişi ve birikimi oldukça önemlidir. Piyano eğitimi için de bu durum aynı önemi taşır. Temel düzeyde piyano eğitiminde kullanılan materyaller, zor olmayan başlangıç nota değerleri ile başlasa da öğrenciler hem el hem göz koordinasyonu ile gerçekleştirecekleri eylemde nota okumak ve uygulamak konusunda yetersiz kalabilmektedirler. Bu durum ilerlemeyi yavaşlatacağı gibi, ders saatinin haftada bir saat olması, programın yoğunluğu ve piyanonun taşınabilir bir çalgı olmamasından kaynaklı zorlukları da göz önüne almak

gerekmektedir. Ayrıca, fiziksel bakımdan yetişkin öğrencilerde, kasların alışma ve öğrenme aşamasının zor olması, kasların gelişimini tamamlanması ve kas öğrenmesinin geç olması da icracıyı zorlamaktadır. Bu durum motivasyonu ve ilgiyi düşürebilir. Aynı şekilde nota okumada yaşanan sıkıntılar, deşifre aşamasını uzatabileceğinden yine bıkkınlığa ya da motivasyon düşüklüğüne neden olabilir. Bu nedenle piyano eğitimi alan yetişkin öğrencinin teknik gelişim süreci, bu ve bazı diğer nedenlerle ilerleme gösteremeyebilir. Yetişkin öğrenciler genellikle öğrenmek için gereken zaman ve tekrardan ziyade anında mükemmellik arzusuna sahiptir ve prosedürel hafızanın bilişsel anlamadan daha yavaş gerçekleştiği motor-bilişsel kopukluk karşısında hüsrana uğrarlar (Cooper, 2001; Maris, 2000; Taylor, 2011; Wristen, 2006). Yetişkin öğrencilerin piyano çalgısına olan ilgileri, eğitim sürecini etkileyen faktörlerdendir. Özellikle zorunlu olarak mesleki müzik eğitimi müfredatında bulunması, öğrencinin tercih etmediği bir çalgıya olan tutumunda, olumsuzluklara neden olabilir. Bu açıdan eğitici, öğrencinin çalgıya olan motivasyon ve tutumunu iyi değerlendirmelidir. Bu durum doğru değerlendirildiğinde, başarı sürecinin gelişmesine ve eğitim hedeflerine ulaşılmasına da yardımcı olacaktır. Piyano eğitimindeki en önemli pedagojik sorunlardan biri de repertuar seçimi ve piyano eğitimcisinin repertuar çalışmalarındaki yaklaşımıdır.

Repertuar

Repertuar seçimi, motivasyon bakımından oldukça önem taşır. Bu durum, profesyonel icracılık özelliklerinin gelişiminde de çok büyük rol oynar. Yetişkin öğrencilerin, öğretilen repertuvardan hoşlanmadıkları için dersleri genellikle yarıda bıraktıkları görülür (Wristen, 2006), bu nedenle piyano eğitiminde hem motive edici hem de müzikal olarak tatmin edici repertuar seçme süreçlerine odaklanılır. Piyanistik beceriler ve müzikalite özellikle repertuarın zenginleşmesi sürecinde gerçekleşir. Eğitim repertuarının öğrencinin profesyonel gelişimine ve pratik gerektiren ihtiyaçlarına göre düzenlenmesi de bu bakımdan önemlidir. Bu nedenle, piyano eğitiminde kullanılan repertuarın, lisans düzeyinde müzik eğitimi veren programlarda, ortak amaç ve hedefler doğrultusunda belirlenmesinin önemi büyüktür.

Maris (2000), bir öğrencinin müzik zevkleri, çalma becerilerinin ötesinde olduğunda, uzaklaşma yaşayabileceğini belirtmektedir. Hem öğretmenin hem de öğrencinin, pedagojik uygunluk değerlendirmelerini karşılayan elverişli bir parça bulmak için birlikte çalışmaları gerektiğini belirtir. Keller (2009), repertuar seçimi bakımından öğretmenlere şunları tavsiye etmektedirler:

- tercih yapma ve artan özerklik yoluyla öğrencilerin repertuar seçimine katılımını artırma;
- öz-yeterlik oluşturmak için başarı fırsatları sağlama;
- değeri artırmak için repertuarın faydalarını tartışma.

Coutts (2018), yetişkin piyano öğrencileri için dönüştürücü bir eğitim yaklaşımının, yalnızca öğrenciyle olan ilişkide değil, aynı zamanda onların ihtiyaç ve beklentilerini karşılamak için kullanılan stratejilerde de öğretmenin dikkatini gerektirdiğini belirtmektedir. Repertuarın nasıl seçileceğini anlamak için zevkleri ve müzikal hedefleri tartışarak zamanı artırmak çok önemlidir. Coutts (2018), içsel başarı duygusunun, eserleri dışsal müzik standartları altında tamamlamaktan daha önemli olduğunun anlaşılmasının önemini vurgulamaktadır. Öğrencilerin kişisel olarak aradığı faydalara dayalı olarak repertuar seçmek, onların uygulamaya yönelik geliştirecekleri ilgilerini başlatmaya yardımcı olabilir. Buna göre öğretmenlerin, öğrencilerine yönelik kişisel bir program oluştururken öğrencilerin potansiyellerini ve bireysel özelliklerini ayrıntılı bir şekilde belirlemeleri gerekmektedir. Keşfetme, problem çözme, deney yapma ve öğrencilerin ve öğretmenlerin kişisel gelişimi için açık alanlar, yetişkin öğrencilerde müzik eğitiminin amacını geliştirir. Sloboda, Davidson, Moore'a (1996) göre, öğrenciler dış baskı olmadan piyano çalışmayı seçerlerse ve repertuar zor olsa bile pratikte ısrar ederlerse, içsel veya dışsal olarak motive olabileceklerini dile getirmektedirler.

Metod ve Öğretim Yöntemi

Çoğunlukta geleneksel olarak kullanılan piyano metotları, çocuklara yönelik psikolojik, fizyolojik faktörleri temel olarak kullanılan yaklaşım ve yöntemlerdir. Bunların yetişkin öğrenciler üzerinde kullanılmasının çok etkili

sonuçlar vermediği, hatta müzik gelişiminin önünde set olabildiği görülmektedir (Chertovskoy, 2000). Aynı zamanda yetişkin öğrenciler için geliştirilen piyano metotlarının sayısının çok yetersiz ve var olan metotların genellikle çok kapsamlı olması, öğrencilerin kendi başına çalışmalarına yönelik olmaması da piyano eğitiminde pedagojik sorunlara yol açmaktadır. Yetişkin öğrenciler için var olan metotlar tam anlamıyla onların yaş özelliklerini dikkate alarak düzenlenmediği söylenebilir (Özkan, 2021). Bu durum, eğitmenlerin, öğrencinin hazırbulunuşluk ve ilerleme sürecine göre şekillendirebileceği bir donanıma sahip olması gerektiğini de beraberinde getirir. Piyano eğitimindeki öğretim elemanlarının pedagojik olarak yetersizliği de başka bir problem oluşturmaktadır. Bir sanat dalının öğretim sürecinde bilgi ve beceri ne denli etkinse, pedagojik formasyon da o derece etkin ve önemlidir. “Bir piyano öğretmenini bir solist piyanistten ayıran en önemli özellik, piyano öğretmenin mesleki becerisinin öğretmenlik formasyonuna da sahip olması ve bu formasyonu en etkili şekilde kullanarak, bilgilerini öğrencilerine aktarmasıdır” (Ömür, 1998).

Hedeflerin belirlenmesi hem öğretmenler hem de öğrenciler için esastır. Yetişkinler kendi kendini yöneten eğiliminde olduğundan, öğrenme hedeflerinin farkında olarak kendilerini daha rahat ve güvenli hissedeceklerdir. Bir müfredatın geliştirilmesi, öğretmene öğretimsel bilgiyi keşfetme, edinme ve düzenleme sürecinde yardımcı olur. Bir müfredat, hem öğretmenlerin hem de öğrencilerin uygulama ve deneyimlerine dayalı olabilir. Statik bir kuruluş değil, bunun yerine bir eğitim önerisi girişimidir. Öğretmen ve öğrencinin beklentilerine, dersin gerçekliğine ve pratik uygulamasına göre her zaman eleştirel değerlendirme altında olmalıdır (Stenhouse, 1986, Duke, 2009).

Öğrencilerin kendi çalışma zamanlarını planlamaları ve bu süre zarfında doğru öğretim yöntemleri kullanmaları da oldukça önemlidir. Bu da eğitimcinin yönlendirmesi, yol göstermesi gerekirse planlaması ve kontrol etmesi ile gerçekleşir. Barsamyan (2019), bazı yetişkin öğrencilerin, deşifreden kaçınmak için parçayı tam olarak öğrenmeden ezberlemeye başlamalarının, yanlış notalar, ritim, parmaklama ve yorumlama açısından yanlış öğrenmeye yol açtığından söz etmektedir. Erken ezberlemenin içerdiği hataları düzeltmek daha zordur ve zaman alır. Eğitmenler, öğrencilere bu tür bilişsel farklılıkların nasıl önleneceği konusunda rehberlik etmelidir. Pek çok eğitmen, yetişkin olmalarından dolayı piyano eğitiminde başarılı olmak için gereken parmak becerisine sahip olmadığını düşünmektedir. Ozanian (1979) ise, zorluğun genellikle yetişkinlerin yetenek eksikliğinden ziyade eğitmen tarafından oluşturulan, gerçekçi olmayan beklentilerden dolayı olduğunu değerlendirmektedir. Bu nedenle yaşa uygun materyaller ve bunları güçlendirmek için tasarlanmış egzersizler piyano eğitiminde kullanılabilir.

Piyano Eğitiminde Psikolojik Etkenler

Müzikal davranışın uygun şekilde incelenmesi, fizik, psikoloji, antropoloji, felsefe ve metafiziği kapsar. Piyano eğitiminin gelişmesini etkileyen psikolojik etkenler, olumsuz bir davranışa, fiziksel olarak olumsuz bir duruma dönüşebilir. Örneğin; performans etkileyecek düzeyde stres, heyecan ve panik, kasılma ve gerginlik, bunun dışında isteksizlik, erteleme, dikkat dağınıklığı gibi bazı durumlar, bir eğitimcinin iletişimsel ve pedagojik yaklaşımının önemini tartışmaya açmaktadır. Piyano eğitimindeki psikolojik etkenleri şöyle sıralayabiliriz.

- Motivasyon: Öğrencilerin piyano çalmayı öğrenmek istemiş olmaları ve eğitime başlayabilmek için yeterli motivasyona sahip olmaları gerekir.
- Öz Yeterlik: Bir kişinin kendi sınırlarını aşmaya çalışırken yakaladığı başarıyı belirleyen bir kavramdır. Bu başarı danışmanlık, motivasyon teknikleri ve diğer tekniklerin tam kullanımına başlamadan önce oluşan bir süreç olarak düşünülebilir.
- Öz Düzenleme: Öz düzenlemenin amacı, öğrencinin edinmesi gereken becerileri en iyi şekilde geliştirerek bireysel bir piyano öğrenme sürecini kodlamaktır. Böylece, öğrencinin hedeflerini gerçekleştirme ve müzikal anlayışını arttırmak için etkili bir süreç sağlanacaktır.
- Zorlanma Düzeyi: Öğrenme sürecinde sabırlı, disiplinli ve uygun zorlanma düzeyine sahip olmaları gerekiyor.
- Güven: Piyano öğrenmek için güven duygusu, öğrenciye piyano çalmayı öğrenmeyi çalışırken sürekli motive olmasını sağlar.

- İnanç: Öğrencinin piyano çalmayı öğrenecek kabiliyete sahip olduğuna dair yegane inancına sahip olması gerekir.
- Sabır: Öğrenme süreci piyano çalmayı öğrenme için çok uzun süredir ve öğrenci bu süreci sabırla ve beslenmeyi bilen bir tutumla tamamlamalıdır.
- İletişim: Öğretmenler ve öğrenciler arasındaki iletişim ilişkileri, daha başarılı eğitim ortamları deneyimlemesini sağlar. Etkili iletişim, her iki taraf için de yararlıdır.

Motivasyon, Öz Yeterlik, Öz Düzenleme

Motivasyon, davranışın arkasındaki itici bir güç olarak ifade edilebilir. Asmus (2021), motivasyonun, dahil olmak için enerji sağladığını, müzikal başarı ışığında ele alındığında, öğrencileri müzik öğrenme etkinliklerine katılmaya ve bu etkinliklerin odak noktası olan bilgi veya becerileri kazanmaya teşvik eden itici güce dönüştürdüğünü açıklar. Ayrıca Asmus, motivasyonu iki forma ayırır, dışsal ve içsel. Dışsal motivasyon, öğrencinin dışındaki faktörlerden kaynaklanan motivasyondur. Bu faktörler pekiştirme olasılıklarını, çevresel faktörleri ve sosyal faktörleri içerebilir. Öğrenci davranışının bu manipüle edici unsurları sıklıkla fizyolojik dürtüler ve uyaran-tepki öğrenimi ile ilişkilendirilir (Csikszentmihalyi,1989).

Müzik öğreniminde motivasyon olumlu sonuçlardan beslenir. Yetişkin bireylerin yaşadıkları deneyim ve farkındalıklardan ötürü, daha motive edici iç ve dış etkenlere ihtiyaç duyabilir. Motivasyonun en olumlu sonuçlarından birtanesi, öz düzenlemeyi oluşturmasını sağlamasıdır. Müzik performansında öğrenme hedeflerine ulaşmak, önemli miktarda çaba gerektiren, kasıtlı ve öz düzenlemeli bir uygulama gerektirir (Concina, 2019; Evans & McPherson, 2015; Schmit, 2005). Öz yeterliği sağlamlaştıran olumlu performans deneyimleriyle pekiştirilen motivasyon, uzmanlık kazanılmasıyla zamanla artar (Concina, 2019; McCormick, 2006). Öğrenciler, aşamalı ve güvenli bir şekilde ilerlediklerinde motivasyonlarını kaybetmezler.

Yetişkinlerde piyano eğitiminin başarılı olması için öz yeterlik çok önemlidir. Öz yeterlik, öğrencinin kendisinin başarabileceğine olan inancıdır. Öz yeterlik düzeyi, başarıyı arttıracak, çalışma sürecini kısaltacak ve zor zamanlarda öğrenciyi motive edecektir. Yetişkin piyano öğrencilerinin kendilerini geliştirmesi sürecinde, düzenli çalışma, müzik dilini öğrenme, eserleri tanıma ve müzikal performans konularında sabırlı olmaları gerekmektedir. Eski parçaları çalmaya özen göstermeleri ve düzenli çalışarak kendilerini yeni müzikal alanlara yönlendirmeleri öz yeterlik için kritiktir. Öğrencinin, piyano eğitimcisi tarafından verilen öğütlere uyması, kendilerine güven kazanmalarını ve amacına ulaşma olasılıklarını arttırabilir.

Öz düzenleme, öz kontrol ve benlik kavramı, öğrencilerin bilişsel ilgilerinin bir sonucu olarak özellikle erken yetişkinlik döneminde önemli bir rol oynamaktadır. Buna ek olarak, öğrenciyi bağımsızlık vermeden, onun yaratıcı potansiyelini tam olarak ortaya koymak olanaksızdır. Bağımsızlık derecesi elbette ki, her durumda münferit olarak, farklı şekillerde olur. Fakat öğrencinin kendisinin bulunduğu, denediği, somutlaştırdığı her koşulda, onun zihninin, deneyiminin ve hafızasının kalıcı bir başarısı olur (Ushinskiy, 2005). Öz düzenleme ve öz kontrol kavramlarını benimseyen öğrenciler, becerilerini geliştirirler ve öğrenme süreçlerinden emin ve mutlu hissederler. Bu durumu diğer yazarlar, uygulama sırasında davranışları hakkında daha yüksek seviyelerde öz yansıtma, öz düzenleme, farkındalık ve eleştirel değerlendirmeyi beslemeyen öğrencilerin daha iyi uygulama stratejileri olur diye desteklemektedirler (Concina, 2019; Hallam, Creech, Papageorgi, Gomes, Rinta, Varvarigou ve Lanipekun, 2016; McCormick 2006).

İnanç, Sabır, Güven

Esneklik, sabır, destek ve teşvik, yetişkin öğrencilerin son derece takdir ettiği öğretmen nitelikleridir. Onlar, öğretmenlerinde bu özellikleri bulamadıklarında piyano derslerinden kolaylıkla vazgeçebilmekte veya yerine başka bir aktivite arayabilmektedirler (Roulston, Jutras ve Kim, 2015). Yetişkin öğrencilerin çocuklardan farklı olduğunu akıld tutarak, öğretmenin özellikle yetişkin öğrencideki motivasyonu ele alan eğitim stratejileri geliştirmesi gerekir. Coutts (2019), öğretmen davranışlarının yetişkin öğrencilerin piyano çalma isteğini ve katılımını etkileyebileceğini öne sürmektedir. Bu nedenle, öğretmenlerin yanıtlarını, öğrencilerin ilerlemesini ve

bağlılığını nasıl etkilediklerini ve müzik becerilerini geliştirme süreçlerinde öğrencilerle etkileşimlerini sürekli olarak yansıtmaları gerekir (Laura, 2021).

Piyano eğitiminde öğrencilerin güven duygularının güçlendirilmesi çok önemlidir. Piyano eğitimi alan öğrenciler, çoğu zaman başarısızlıktan korkarlar. Yeteneklerini etkili bir şekilde ortaya koyamazlar ve kendilerini başarısız olacaklarından korktukları için çalmayı bırakırlar. Bu nedenle, öğrencilerin güven duygularının desteklenmesi, rehberlik ve motive olmaları açısından önemlidir. Piyano öğretmenleri, öğrencilerinin güven duygularının güçlendirilmesine yardımcı olmak için pozitif ve destekleyici bir tutum sergilemelidir. Öğrencilerin başarısını, çalma becerilerinin gelişimi, parçaların çalışılması ve piyano eğitimi ile ilgili herhangi bir başka başarıyı kutlamak çok önemlidir. Öğrencilerin başarısı, onların güvenlerini arttıracak ve piyano eğitiminde başarılı olmalarına yardımcı olacaktır.

Piyano eğitiminde inanç ve başarı duygusu, kişinin koyduğu hedefleri gerçekleştirmek ve hedeflerine ulaşmak için gösterdiği çabaya dayanıyor. Başarı duygusu, bilinçli bir yetişkin piyano öğrencisi için en güçlü motive edici faktör olabilir. Öğrenme süreci boyunca sahip oldukları yüksek düzeyde kararlılık ve motivasyon başarıya ulaşmayı kolaylaştırır. Ancak gerçekçi olmayan beklentilerin yetişkin öğrenciyi gereksiz yere etkilemesine izin verilmemesi için yapılandırılmış, net hedeflerin belirlenmesi önemlidir. Coats (2006), öğretmenlerin, bir öğrencinin derse getirdiği duygu ve deneyimleri, bu duygu ve deneyimler dersle ne kadar ilişkili olursa olsun, anlamları, empati kurmaları ve kabul etmeleri gerektiğini belirtmektedir. Yetişkin öğrencilerin bu duruma farkındalığı daha fazladır. Örneğin, bir öğrencinin programı yoğunsa ve pratik yapmak için yeterli zamanı yoksa, öğretmen “Anlıyorum” diyebilir. Bunu yaparak, öğrenci duygularına değer verildiğini hissedecek ve öğretmenle daha fazlasını paylaşmaya istekli olacaktır ayrıca Coats (2006), bir öğretmenin öğrencinin çalmasına olumlu yanıt vermesi gerektiğini de ekler. Bir öğrenci bazen kendi çalışmasını değerlendirmek için yeterli müzik deneyimine sahip olmayabilir ve her zaman öğretmenden geri bildirim ihtiyacı duyabilir. Öğrencilere verilen teşvik, onları öğrenmeye motive edebilir ve “yapabilirim” tutumunu geliştirebilir. “Yapabilirim” noktasında bireyde güven duygusu oluşur ve bir işi yapabilmeye duyulan güven, o işi ilerletmede ya da sürekliliğini sağlamada en itici güçtür. Feschanka (2021), özellikle yetişkin öğrencilere müzik öğretmede dersin doğasının etkileşimli öğrenme anlayışını gerektiğini belirtir ve yetişkinlerle çalışan piyano öğretmenlerinin, yetişkin öğrencinin, çocuklarla karşılaştırıldığında daha fazla etkileşime, duygusal sohbete ve ortak ilgi alanlarına ihtiyaç duyduğunu anlamak gerektiğini vurgular.

Müzik performansının doğası oldukça karmaşık olabileceğinden, pratik yapmaya yönelik motive olmuş bir tutumu sürdürmek öğrenciler için her zaman kolay değildir. Öz düzenleme stratejileri geliştirmeyen öğrenciler, nadiren yeterli performans için beklenen becerileri geliştirirler. Başarısızlık tipik olarak yetenek sahibi olmama fikriyle ilişkilendirilir, bu da sonuç olarak öğrencilerin yeteneklerine ilişkin algılarını etkiler, öğrenci olarak benlik kavramlarına zarar verir ve sonuç olarak olumlu bir müzik kimliğinin pekişmesini engeller (Evans & McPherson, 2015; Pitts, Davidson ve McPherson, 2000; Schatt, 2011). Hallam, (2011), motivasyonun yaşla birlikte azaldığını söylemektedir. Ancak yeterli bağımsız uygulama becerileri geliştirmiş ve sosyal desteğe sahip olanlar, tipik olarak kendilerini profesyonel müzisyenler olarak geliştirmeyi düşünenlerdir. Yetişkin piyano öğrencileri mesleki müzik eğitimi kapsamında bu bilinç ve farkındalıkla hareket ederlerse, motivasyon kaybı yaşamadan eğitim sürecini tamamlayabilir.

Yetişkin piyano eğitiminde öz düzenlemenin çerçevesi, iyi organize edilmiş, müzikal ve disiplinli bir pratikte sınırlanmalıdır. Bu durum, öğrencilere kendileri için araştırma ve keşif üzerine odaklanmalarını sağlama da öz düzenlenmeyi zorunlu kılar. Bu çerçevede öz düzenleme, sıralanmış eğitim, çalışma ve kuralları içermesi gerekir. Örneğin, öz düzenleme kapsamında, öğrencinin ne kadar zaman ayıracağı, hedeflerinin ne olacağı, kural ve prensiplerinin neler olacağı konusunda kesin bir zaman planlaması ve geri bildirim gerekir. Ayrıca, pratik hakkında zaman planlaması ve hedefler hakkında da hazırlanmış bir programın olması gerekir.

Öz yeterlik, kişinin bir görevi etkili bir şekilde öğrenme veya yerine getirme becerisi hakkındaki inancını, kişinin eylemlerini, görev seçimini, ısrarını, çabasını ve sonuç olarak başarılarını etkilediği için motivasyonun temel bir iç faktörüdür Schunk (2012). Schunk, daha iyi performans gösterebileceklerine inanan insanlar daha uzun süre ısrar eder ve daha çok çalışır derken, Duncan ve McKeachie (2005), bir öğrencinin başarı beklentisinden, yetenek

yargısını ve becerilerine olan güvenindeki bütünsellikten bahseder. Yetişkin öğrenciler, müzik edinimi ile ilgili bilişsel ve motor beceri öğrenimiyle ilgili konularda daha kolay hüsrana uğrasalar da, çabalarına çocuklardan daha fazla bağlı olma eğilimindedirler (Wristen, 2006). Öğrenme sürecine yatırım yapmak için gereken zamana, çabaya ve enerjiye değer verirler. Ayrıca, yetişkin öğrenciler, uzmanlık dereceleri ne olursa olsun, ya daha önceden müzik dersleri aldıkları için ya da müzik dinledikleri ve konserlere katıldıkları için hayatları boyunca farklı şekillerde deneyimlemişlerdir. Sonuç olarak, yetişkin öğrenenlerin çoğu, genç bireylere göre müzik hakkında düşünme ve faydaları üzerinde daha kapsamlı düşünme fırsatına sahip olmuştur (Myers, Bowles ve Dabback, 2013).

İletişim

Diğer önemli bir konu da iletişim, müzik eğitiminin ve müziğin doğasında var olan bir iletişimden söz etmek mümkündür. Sözlü iletişim, sözsüz iletişim ve müzikal iletişim, müzikte öğrenme, öğretme, eğitim, icra ve ifade etme noktasında kendini gösterir. Müzik eğitimcisinin bu iletişim dillerinin her birini kullanması, öğrencide olumlu davranışlara sebep olabilir. Tam tersi bir durumda yani iletişimsizlikte öğrencide isteksizlik, sorumluluğu yerine getirmeme, derslere katılmama gibi olumsuz davranışlara sebep olabilir. Bu nedenle piyano öğretmenlerinin mesleki donanımları kadar, iletişimsel yönlerinin de gelişmiş olması gerekmektedir. Benzer şekilde empati kurmak ve müzikal zorlukları ele almak için gerekli stratejilere sahip olmak, öğrencilerin piyanoda ilerlemesini engelleyebilecek müzik dışı zorlukları da ele alacak mesleki donanıma ve iletişim becerilerine de hakim olmak durumundadır. Bu eğitimin her basamağı için geçerlidir. İletişim eğitimcinin en önemli silahıdır. Piyano öğretmenleri, öğrencilerinin motivasyon düzeylerini, öğrencilerinin davranışsal göstergelerine bağlı olarak değerlendirebilirler. Bu göstergeler, devamlılık, ilgi, duygu durum, tercih, ve en önemlisi müzikal çıktı ile değerlendirilebilir.

Bütün bu ele alınan konularda sonuç olarak şunları belirtmek gerekir: Yetişkin piyano eğitimde öğrencinin bireysel yetenekleri, öğrencinin öğrenmeye karşı tutumu, öğrenmedeki bağımsızlığının hesaba katılması önemlidir. Bu sonuç, piyano eğitiminin tüm aşamalarında ve çeşitli düzeylerinde önemini tam olarak korumaktadır.

Sonuç

Şu anki toplumumuzun çeşitli alanlarında meydana gelen kayda değer değişiklikler, mesleki eğitim sistemine yönelik iyileştirilme gereksinimine yol açmaktadır. Günümüzdeki sosyo-kültürel durumda, yükseköğretim kurumlarında eğitim gören öğrencilerin yetiştirilmesindeki eğitim sorunları önemli bir konu haline gelmiştir. Bugün sınırlı eğitim süreleri ve kısıtlı zaman içinde profesyonel bir uzman nasıl yetiştirileceği sorunuyla karşı karşıyayız. Bu sorunun çözümü, yetişkin öğrencilere yönelik teori ve öğretim yöntemi arayışını gerektirir ve bu şartlar yetişkin bir öğrencinin maksimum becerisini kazanmasına yardımcı olacaktır (Chernichenko, 2003).

Piyano eğitiminde yetişkin öğrencilerin öğrenim süreci çocukluk çağındaki öğrencilerden farklıdır. Artmış olan entelektüel kapasite, irade, motivasyonun daha geniş imkânları, kendi başına davranabilme, kendini kanıtlama çabaları ve mesleki beceriyle ilgilenme gibi nitelikler yetişkin öğrencilerin özelliklerindedir. Bir yetişkin öğrenci, çocuk öğrenciye göre daha yüksek entelektüel becerilere sahip, fakat çocuk öğrencinin piyanodaki fiziksel koordinasyon becerisine göre eksiktir. Bu nedenle, bazı yetişkin öğrenciler piyano çalmak için kendi başına öğrenme esnasında mükemmel bir başarı elde ederken, çocuklar ise kendi başına eğitimde, öğretmen eşliğinde eğitim kombinasyonuna ihtiyaç duyarlar. Çocukların aksine, yetişkin öğrenciler piyano derslerine zengin bir yaşam deneyimi ve olgunluk seviyesi getirirler.

Yetişkin öğrencilere piyano öğretmek, yüksek yaratıcı sonuçlara ulaşmayı amaçlayan belirli teknikleri ve yöntemleri kullanarak eğitim sürecinin özel bir organizasyonunu öngörür. Yetişkin öğrencilerin psikofizyolojik özelliklerinin incelenmesi, çalışılan pedagojik süreç ile ilgili çocukların eğitimi arasındaki temel farkları belirlemeyi mümkün kılmıştır. Yetişkin öğrenciler için başlangıç piyano eğitiminin amaçlarının, hedeflerinin ve özelliklerinin analiziyle, bu sürecin kapsamlı bir şekilde organize edilmesinin, teorik ve metodolojik desteğin geliştirilmesinin önemli olduğu sonucuna varılmıştır. Bu teorik ve metodolojik temel, mesleki yüksek eğitimin gerekliliklerini yerine getirmenin yanı sıra, öğrencilerin gerekli tüm nitelik ve becerilerinin oluşmasına da katkıda bulunmalıdır. Sonuç olarak yetişkin piyano eğitiminde, piyano eğitimcilerine verilebilecek öneriler şöyledir:

- Öncelikle genç yetişkin öğrencilere güven ve değer vererek başlayın. Öğrencilere çalma becerilerini geliştirmek için arkadaş canlısı olun.
- Öğrencinin stil ve seviyesine uygun içerikler seçin. Öğrencinin müzikal ilgisine bakarak çalma konularını belirleyin.
- Öğrencinin amacını ve potansiyelini belirleyerek onu teşvik edin. Çalma becerilerinin artması ile öğrencilere ilham verin.
- Öğrencilerin becerilerini değerlendirin ve onları daha iyi yönlendirin.
- Öğrenciyle beraber amacının gerçekleşmesi için işbirliği içerisinde olun.
- Müzikal ifade, akışa ve uzun süreli çalma tekniklerine özen gösterin.
- Gelecekteki performans aktiviteleri için pratik tekniklerini geliştirin.
- Öğrencinin güvenini arttırmak için çabalayın. Esnek olun ve ona karşı desteğinizin her zaman mevcut olduğunu hissettirin.
- Öğretiminizi sosyal medya araçlarını kullanarak paylaşın. Aldığınız geri bildirimleri derinlemesine inceleyerek çalışmalarınızı geliştirin.
- Öğrencinin piyano sevgisini artırmak için müzikal özgürlüğünü azami seviyeye çıkarın.

Kaynakça

- Akbulut, E. (2013). Eğitim fakültesi müzik eğitimi anabilim dalı “bireysel çalgı” dersi hedeflerinin gerçekleşme düzeylerine ilişkin 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin görüşleri açısından bir değerlendirme. *Kastamonu Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21(1), 57-68.
- Ames, C. (1984). Competitive, cooperative, and individualistic goal structures: A cognitive-motivational analysis. In C. Ames & R. Ames (Eds.), *Research on motivation in education*, (pp. 177–207). NY: Academic Press.
- Asmus, P. E. (2021). Motivation in Music Teaching and Learning. *Visions of Research in Music Education*, 16 (31) 53-64.
- Bağçeci, S. E. (2005). Piyano eğitiminin 2. yarıyılına ilişkin analitik yaklaşımlar, *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 15(2), 147-161.
- Bandura, A. (1997). *Self efficacy: The exercise of control*. W. H. Freeman.
- Barsamyan, M. (2019). Piano education in adults, *Educational Research and Reviews*, 14(13), 458-464.
- Blagoy, D. (1986). *V klasse A.B.Goldenveizeru*. İzdatelstvo Muzıka.
- Bowles, C., Dabback, W., Myers, D. (2013). Music learning as a lifespan endeavor. In Veblen, K., Messenge <https://doi.org/10.1177/8755123314540657r>
- Bobetsky, V.V. (2004). Piano Proficiency: The Perfect Accompaniment for Successful Music Educators. *Teaching Music*, 11(4), 36 – 39.
- Bowles, C. L. (2010). Special topics—Teachers of adult music learners: An assessment of characteristics and instructional practices, preparation, and needs. *Applications of Research in Music Education*, 28(2), 50-59.
- Coffman, D. D. (2006). Voices of experience: Interviews of adult community band members in Launceston, Tasmania, Australia. *International Journal of Community Music*. Retrieved from <http://www.intljcm.com/archive.html>
- Chernichenko, V. (2003). *Kulturnaya politika: sovremennoye sostoyaniye*. İzdatelstvo MGUKİ.
- Chertovskoy, A. (2000). *İnnovatsionniye podbodi k nachalnomu obucheniyu igri na fortepiano* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Moskovskiy Pedagogičeskiy Gosudarstvenniy Universitet.
- Csikszentmihalyi, M. (1991). *Flow: The psychology of Optimal Experience*. Harper & Row.

- Cooper, T. L. (2001). Adults' perceptions of piano study: achievements and experiences. *Journal of Research in Music Education*, 49(2), 156-168.
- Coffman, D. D. (2002a). Music and quality of life in older adults. *Psychomusicology*, 18, 76–88.
- Coffman, D. D. (2002b). Adult education. In R. Colwell & C. Richardson (Ed.), *The New Handbook of Research on Music Teaching and Learning*, (pp. 199-209). Oxford University Press.
- Concina, E. (2019). The role of metacognitive skills in music learning and performing: Theoretical features and educational implications. *Frontiers in Psychology*, 10,1583-1596. doi: 10.3389/fpsyg.2019.01583
- Coutts, L. (2018). Selecting motivating repertoire for adult piano students: A transformative pedagogical approach. *British Journal of Music Education*, 35(3), 285-299.
- Coutts, L. (2019). Empowering students to take ownership of their learning: Lessons from one piano teacher's experiences with transformative pedagogy. *International Journal of Music Education*, 37(3), 493-507.
- Crafts, S. D., Cavicchi, D., & Keil, C. (1993). *My Music*. Hanover, MD: Wesleyan University Press
- Demirova, G. (2008). Piyano eğitiminde gam tekniği üzerine düşünceler. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(15), 14-23.
- Duke, R., Simmons, A., & Cash, C. (2009). It's not how much; it's how: Characteristics of practice behavior and retention of performance skills. *Journal of Research in Music Education*, 56(4), 310-321.
- Duncan, T.G. and McKeachie. W.J. (2005) The making of the motivated strategies for learning questionnaire. *Educational Psychologist*, 40, 117-128.
- Evans, P., & McPherson, G. E. (2015). Identity and practice: The motivational benefits of a long-term musical identity. *Psychology of Music*, 43(3), 407-422.
- Elliott, D. J., & Silverman, M. (2015). *Music matters: A philosophy of music education* (2nd ed.).Oxford University Press.
- Ekinci, H. (2004). *Müzik Öğretmeni Adaylarının Piyano Eğitimine İlişkin Düzeye Uygun Teknik Alıştırma Metodu Sorunu*. Musiki Muallim Mektebinden Günümüze Müzik Öğretmeni Yetiştirme Sempozyumu, 7-10 Nisan, Süleyman Demirel Üniversitesi, Isparta.
- Evans, P. (2015). Self-determination theory: An approach to motivation in music education. *Musicae Scientiae*, 19(1), 65-83.
- Evans, P., & McPherson, G. E. (2015). Identity and practice: The motivational benefits of a long-term musical identity. *Psychology of Music*, 43(3), 407-422.
- Feshchanka, S.,(2021), Repertoire as motivational tool for adult piano students. *International Journal for Cross-Disciplinary Subjects in Education (IJCDSE)*, 12(3), 4558-4564
- Fenmen, M. (1947). *Piyanistin Kitabı*. Akba Kitabevi.
- Grausam, R.V.D.B. (2005). *A survey of piano pedagogy curricula in selected United States music conservatories and performance-oriented music units*. [Unpublished doctoral dissertation]. University of South Carolina.
- Gültek, B. (2007). *Piyano: Bir Çalgının Biyografisi*. Epilog Yayıncılık.
- Hallam, S. (2005). *Enhancing motivation and learning throughout the lifespan*. Institute of Education University of London.
- Hallam, S., Creech, A., Papageorgi, I., Gomes, T., Rinta, T., Varvarigou, M., & Lanipekun, J. (2016). Changes in motivation as expertise develops: Relationships with musical aspirations. *Musicae Scientiae*, 20(4), 528-550.
- Jelen, B. (2013). Türkiye'deki müzik öğretmenleri yetiştirme sürecinde piyano eğitiminde karşılaşılan sorunlar. *RMD* 1(1), 258-285.

- Jacobson, J. M. (1989). *A catalogue of movement-based instructional activities for beginning piano students correlated to "The Music Tree" series by Frances Clark and Louise Goss*. [Unpublished doctoral dissertation]. The University of Oklahoma.
- Jacques, B. L. (2006). *Metapedagogy: Reflections on the interrelational art of piano teaching*. [Unpublished doctoral dissertation]. University of Toronto, Canada.
- Jorgensen, E. R. (1986). Aspects of private piano teacher decision making in London, England, *Psychology of Music*, 14, 111-129.
- Jutras, P. J. (2006). *The benefits of adult piano study as self-reported by selected adult piano students*. (Unpublished doctoral dissertation). University of North Texas.
- Jelen, B. (2013). Türkiye'deki müzik öğretmenleri yetiştirme sürecinde piyano eğitiminde karşılaşılan sorunlar. *RMD* 1(1), 258-285.
- Kıvrak, N. (2003). *Müzik öğretmeni yetiştirmede piyano eğitimi*. 80.Yılında Müzik Sempozyumu. İnönü Üniversitesi, Isparta
- Karakelle, S.(2013). *Piyano Eğitiminde Pedagojik Yaklaşımlar*, Pegem Akademi.
- Keller JM (2009). Development and use of the ARCS model of instructional design. *J Instr Dev*, 10(3):2-10, <http://dx.doi.org/10.1007/BF02905780>
- Kıvrak, N. (2003). *Müzik öğretmeni yetiştirmede piyano eğitimi*. 80.Yılında Müzik Sempozyumu, İnönü Üniversitesi, Isparta.
- Laura, I., L. (2021). *Teaching the Adult Piano Learner: Two Case Studies of Piano Students who Return to Lessons*, (Unpublished doctoral dissertation). Graduate Faculty of Texas Tech University.
- Lennon, M. (1996). *Teacher thinking: A qualitative approach to the study of piano teaching*, [Unpublished doctoral dissertation]. University of London, Institute of Education.
- Montparker, C. (1993). *Second Thoughts on Teaching Adults*, *Clavier* 32, 56-67.
- Maris, B. E. (2000). *Making Music at the Piano: Learning Strategies for Adult Students*. Oxford University Press.
- Maris, B. (2000). *Making Music at The Piano*. Oxford University Press.
- McPherson, G., & Pitts, S. (2000). Models of success and failure in instrumental learning: Case Studies of Young Players in the First 20 Months of Learning. *Bulletin of the Council for Research in Music Education*, 3, 51-69.
- Ozanian. C. (1979). Teaching the Older Beginner, *Clavier*, 18, 26-29.
- Ömür, Ö. (1998). *Piyano öğretiminde pedagojik yaklaşımın önemi üzerine bir araştırma* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi], Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özer B.,& Üstün E. (2020). Effects of piano accompaniment training habits and performance self-efficacy belief in flüte education. *Cypriot Journal of Educational Science*. 15(3), 412-422.
- Özkan, V. (2021). *Yetişkin piyano eğitiminde kendi başına öğrenme yaklaşımının piyano metotları açısından incelenmesi*, [Yayımlanmamış doktora tezi]. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı, Samsun.
- Parish, D. (1997). Go Practice the Piano, *Mothering*, 85, 76-79.
- Rybak, C. A. (1995). *Older adults and 'flow': Investigating optimal experience in selected music leisure activities* [Unpublished doctoral dissertation]. Arizona State University.
- Roulston, K., Jutras, P., & Kim, S. J. (2015). Adult perspectives of learning musical instruments. *International Journal of Music Education*, 33(3), 325-335
- Say, A. (2009). *Müzik Sözlüğü*. (3.bs.). Müzik Eğitimi Yayınları.

- Smith, J. A. (2003). Validity and qualitative psychology. In J. A. Smith(Ed.), *Qualitative psychology: A practical guide to research methods* (pp.232–235). Sage Publications Ltd.
- Smith, J. A., & Osborn, M. (2003). Interpretative phenomenological analysis. In J. A. Smith (Ed.), *Qualitative psychology: A practical guide to research methods* (pp. 51-79). Sage Publications Ltd.
- Sloboda, J. A., Davidson, J. W., Howe, M. J. A., & Moore, D. G. (1996). The role of practice in the development of performing musicians. *British Journal of Psychology*, 87,287-309.
- Stenhouse, L. (1975). *An introduction to curriculum research and development*. Heineman.
- Suhanova, E. (1997). *Pedagogika kak nauka i iskusstvo vospitaniya*. İzdatelstvo MGUK.
- Schunk, D., Mullen, C., Christenson, S., Reschly, A., & Wylie, C. (2012). *Self-Efficacy as an engaged learner*. In *Handbook of Research on Student Engagement*. Springer US.
- Taylor, A., & Hallam, S. (2008). Understanding what it means for older students to learn basic musical skills on a keyboard instrument, *Music Education Research*, 10(2), 285-306.
- Taylor, A. (2010). Participation in a master class: Experiences of older amateur pianists. *Music Education Research*, 12(2), 187–204
- Ushinskiy, (2005). *İzbrannyye trudi. K.D. Ushinskiy*. İzdatelstvo Drofa.
- Wristen, B. (2006). Demographics and motivation of adult group piano students. *Music Education Research*, 8(3), 387-406.
- Yarbrough, C. and Price, H. E. (1989). Sequential patterns of instruction in music. *Journal of Research in Music Education*, 37(3), 179-187.
- Yönetken, H. (2001). *Okulda çalgı sorunu ve çalgısal müzik etkinlikleri*. Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Zimmerman, D., J., & Schunk, D., H., (2007). Motivation and Self-Regulated Learning: Theory. Zimmerman, D., J., & Schunk, D., H. (Ed.) *Research, and Applications Lawrence Erlbaum Associates*. (pp.245-266). Routledge.

EXTENDED SUMMARY

Instrument education is one of the most important elements of music education in general. The aim of this education is to raise students provided with a strong technical and musical background that is sufficient enough for them to express themselves with their Instruments by supporting their cognitive, affective and psychomotor abilities (Üstün and Özer 2020). Piano education is one of the fundamental parts of music education. This instrument differentiates itself from other instruments by its quite balanced and clear tones, providing high-volume levels required for legible songs and creating musicalities that are hard to be achieved at once. Students not only learn how to accompany, decipher and transpose the piece, but they also gain the ability to create a supportive repertoire during their vocational music education. These are the base activities of piano education placed in the curriculum of vocational music education. In this regard, vocational music education is the essential and fundamental base of piano education, as learning music is very similar to learning a new language. In addition, piano education teaches students how to think musically and it makes it easier for students to comprehend the correlation of the parts in music.

There can be many different factors that may affect the quality of performances in playing the piano positively or negatively during the adult piano education process. These factors actually stand a quite deterministic effect on learning outcomes. The study aims to identify the procedural theoretical basis of beginner level piano education in the vocational sense, the psychological features and pedagogical problems of adult learners and finally the problems faced by adult learners by taking the characteristics of adult learners into consideration.

Learners' needs and necessities will be different due to their individual differences during the piano education process (Karakelle, 2013). Hence, it is of utmost importance to include the students into the process of education by creating appropriate learning environments and steps structured pedagogically and accurately. Lennon (1996), states that it is necessary for piano teachers to use a musical language along with the pedagogical terminology. Besides, he also emphasizes the importance of focusing on the content and process of piano education in an integrated way and using a pedagogical discourse that presents solution ideas instead of negating the nature of the subject.

The choice of repertoire is quite significant in terms of motivation since it plays a big role on the quality of professional performances. In fact, it has been observed that adult learners dropped the lessons out since they do not like the repertoire (Wristen, 2006). Consequently, choosing a both motivational and musically satisfied repertoire is a highly prioritized issue in terms of the motivation of the learners. Pianistic abilities and musicality happen especially during the process of enrichment of the repertoire. Thus, it is highly important to arrange the education repertoire according to the learners' professional improvement and needs that require practice. Determining the repertoire of piano education in Bachelor's Degree level programs in terms of common aims and targets is crucial for the quality of the process, and for both teachers and students.

Adult learners certainly feel more secure and comfortable when they acknowledge their learning aims, as adults are tending to manage themselves on their own. Creating an appropriate curriculum and syllabus help teachers find out educational information and during the process of acquiring and organizing this information. A curriculum can be predicated on the implements and experiences of both teachers and learners, since it is not a static formation but instead it is an educational advice attempt. On the other hand, the created curriculum should always be under consideration in terms of the expectations of both teachers and learners, the authenticity of the lessons and its practical implementations (Stenhouse, 1986, Duke, 2009).

Motivation can be defined as the driving force on the behavior. Asmus (2021) explains that motivation provide energy to learners in order to participate in musical activities and acquiring the necessary background information and abilities which are the focus point of all these activities by acting as the driving force. Besides Asmus divides motivation into two forms: External and Internal. External motivation is provided by exterior factors that exclude the learner. These factors may include reinforcement possibilities, environmental and social factors. These manipulating factors of learner behavior can be associated with physiological urges and stimulus-reaction learning (Csikszentmihalyi,1989).

The belief of accomplishment in piano education is based on practicing and making individual aims real and the specific attempt to achieve these aims. The feeling of achievement can be one of the most motivating factors for a conscious adult piano learner. Additionally, a strong determination and motivation level that a learner

maintains during the learning process makes it easier for the learner to succeed. However, unreal expectations may affect the learner negatively, so it is highly important for a learner to specify and designate realistic and clear aims. Coats (2006) and Pajak (2003) state that teachers should understand, accept and empathize with learners' emotional states and experiences whether they are related to the content of the lessons or not.

Last but not least, it will be suitable to mention the importance of communication as a part and nature of music education. Verbal, non-verbal and musical communication show up during learning, teaching, education, performance and self-expression processes. Hence, teachers preferably master each of these communication languages in order to create a positive impact on learners. If there is a lack in communication, this may cause some negative conditions on learners such as reluctance, avoiding responsibilities and participating in the lessons. This is why piano teachers should improve themselves not only professionally but also in a communicational way, as well. Besides, teachers also need to empathize with learners, gain the necessary strategies, vocational background and communicational skills to deal with musical and non-musical difficulties that may affect learners' improvement during their piano education.

Teaching how to play the piano to adult learners foresees using some specific techniques and approaches aiming highly creative results to organize the education process particularly and specially. Analyzing psychophysical characteristics of adult learners makes it possible to determine the main differences between child and adult education. The analysis of adult learners' beginner level piano education aims, targets and qualifications makes it easier to organize the process wholly by improving the theoretical and methodological support. This theoretical and methodological foundation should contribute to the process of gaining all the necessary qualifications and skills as well as performing the necessities of vocational higher education.